

Podatci o porijeklu familije Gazića Banjalučki.

Godine 1463 po dolasku Sultana Mehmeda 2. Osvajača Bosne, između ostalih nalazio se Jigit Hasan profesor gimnastike na Sultanovu dvoru. Po osvajanju Bosne od strane Turaka i njihova povratka u Turaku na zahtjev Skender paše Mihalika da ostane Jigit Hasan sa njim u Bosni on je to i učinio. Sa Skender pašom ostao je 3 godine u osvojenom Gradu Fruscu tada zvanom Biograd. Godine 1466. Skender paša je postao Bosanski namjesnik i tom prilikom iz visokog prenio namjesništvo u Vrh Bosnu. Jigit Hasan bio je čehaja (lični sekretar) Skender pašin. Prema zapisu u sudjilu Sarajevskog suda iz godine 1577. vidise da je Jigit Hasan imao dva sina Nusuha i Gaziju. Godine 1506. poštoje Turska zaratila sa Perzijom Skender paša odveo vojsku na Perziju sa njim je otišao i Jigit Hasan, po pogibiji Skender paše na polju Caldirenu u Perziji, gubise svaki trag i Jigit Hasanov. Pri polasku na Perziju Skender paša je ostavio kao svoga zanjnika sina Mustafu na kojem je položaju ostao godinu dana dok nije došao novo imenovani Husref beg Sokolović. Skender pašin sin Mustafa bio je nerazdruživi drug i prijatelj Nusuhov i Gazijin. Godine 1515. došao je ponova za namjesnika Bosne Skender pašin sin Mustafa, tom prilikom darovao je imanje i ispaše na Igmanu Nusuhu i Gaziji. Godine 1526. među ostalim Bosanskim spahijama nalazili su se oba brata u bitci na muhaćkom polju kojem su prilikom pokazali nećuvana junaštva, u najvećem neku bitki pri polasku konjenika na juriš Gaziji je pukao čener s novcem na opomenu drugova rekao je glavno je dobiti bitku a biće novaca. Moj djed Karabegović Zajin mogose me bavio istorijom a ujedno je imao dosta starih knjiga na Turskom jeziku u istini je bio detaljan opis bitke na muhaću on mi je kazivao, da je Gazića starenik po imenu Gazija donio prid samog Sultana Sulejmana 2. okrunjenu glavu Mađarskog kralja našto mu je ovaj neobično obradovan rekao na Turskom jeziku, „Ister neistersun benim Gazi hepsi paškeşden bana bu paškeşi an bujukdur sen biljerse benden ne isterse ben sen a arhal veredjejime; a Gazim je nato odgovorio: Benim bujk Padişahi ben sizden hiç bir şey is

Indi bu istijerun siz nerhomet itiniz ve bize Bošnjaklere, bizun vila
etina timar tefter hanne japtiniz bu peškeši bana en bujukdur»
Prevod bi gore navedenog razgovora u prevođu glasio . »: Išći šta
hoćeš moj Gazijo, od svih poklona za mene je ovaj najveći i znaj
sve što budeš tražio na ću ti smjesta dati ». Moj veliki Care ja
ja od Vas sebi nijednu stvarćicu netražim, samo tražim vi milos učinit
osnunte nema Bošnjacima jedan odjel blagajne u Bosni da možemo
porez i druge razne daće u istu u našen vilajetu predavati, to će zam
ne biti najveća nagrada» Što ne u stvari i učinjeno, nijedna Turska
pokrajina izuzev Bosne nije ovakove ustanove imala. Svesu druge pokraj
ne ubrani porez sa stotinu opasnosti po neprohodnim putévima morali
svake godine u Carigrad nositi. Oistom događaju i Dr. Bašagić u
svojoj knjizi kratka uputa u prošlos Bosne na strani 29.1, piše da
je jedan Bosanski spahija gore navedeno učinuo ali poimenice nijemu
bilo poznato koji je i iz kojeg je kraja Bosne bio. Godine 1529.
Od istog Sultana dobio je Gazija i njegov brat Nusuh ferman u kojem ih
odlikuje sa nasloven Beg. T e ujedno im daruje imanja i podjeljuje im
kasabu Trn kao njihovo stalno sjedište da imaju paziti i čuvati krajeve
do Save da nebi u iste neprijatelj upadao. Godine 1658. Turski putopisac
Evlja Čelebija opisuje Trn ovako: » Trn je lijepa Kasaba u ravnici
sa puno bašta, voć, i vinograda. ima 500. kuća, 2. mosta, čaršiju sa
30. dućana, malu tvrđavu na brežuljku, 1. karavan saraj, 2. mekteba,
3. mesdžida, 1. banja, 1. velika džamija sa visokom lunaron pod kubeto
pokrivena olovom uz nju turbe u kojem su pokopani braća Nusuh i Gazija.
Na vodi Vrbasu 4. mlina, 3. tabhane, nekoliko stupa za tucanje ruža
i valjanje sukna. Godine 1697. pri prvli Austrijenaca je Trn do ter
spaljen i potpuno uništen, stanovnici su se prilikom in vazije razbj
nakon odlaska okupatora na svoja zgorište nisu se više nikada povra
Gazići, Gozići Muhinevići, Kovačevići naselili suse u desnoj Novos

A Hadži Mehdići, Kevići, Hadžići otišli su preko kozare u ravnicu

strana 3.

Nedonak Kozaraca, po njihovim skupinama (Džematima) prozvanisu zaseoci Hadjimehdići, Kevljani, Hadjići. A cijela okolina po traskim doseljima nicina Trnjani. U Trnu do naših dana samo seje ostale turbe sa 2.

Sarkofaga (sanduka) isto se turbe danas nalazi u ruševnom stanju. U koliko se isto nestavi pod zaštitu Države kao jedini sponnik staroga Trna i njega će izgristi zub vremena i stin će se umestiti svaki trag jedne napredne Varoši iz 16. vijeka. Danas se može prostim okom vidjeti na više mjesta gomile urasle u zemlju od starih ruševina.

Ovo sam sakupio i napisao ukratko da se nebi dokraja zameo trag prošlosti jedne od starih i uglednih familija Gazića, i postojbine njihovih stranika. Nekada postojećeg Grada i varoši Trna, u kojem proveli njihovi predjedovi 169. godina.

U Banjaluci 18. februara. 1958.

Sakupio i napisao.

Karabegović Ahmet.